

نشریه فرهنگی اجتماعی هیوا اردیبهشت ماه ۹۷ ـ شماره سوم شمارگان:۷۰۰

صاحب امتیاز : کانون فرهنگی خیریه بچه های آسمان

مصاحبه با کامیل احمدی – مردم شناس و پژوهشگر در مسائل اجتماعے عروسک های بیداری ما لعبتکانیم و فلک لعبت باز

نشريه فرهنگے اجتماعے هيوا

صاحب امتياز:

کانون فرهنگی خیریه بچه های آسمان

مديرمسئول وسردبير:

پا*ر*سا حقیقی نایینی

طراحان:

مریم رحیمی، مریم محمدباقری

صفحه آزا:

پا*ر* سا حقیقی نایینی

ويراستار:

محمدحسين فروردين

همكاران اين شماره:

عاطفه شریفی، سجادکریمی راهجردی، فاطمه شاهوردی، علیرضا زارعی، کاظم اکبرنژاد، محمد حسین فروردین، مریم رحیمی، زهراشجاعی، راضیه سلیمانی، پارسا حقیقی نایینی، فاطمه نیکو کار، زهراعباسی

فهرست:

٣	یک کودکانه تلخ
۴	ها لعبتكانيم و فلّك لعبت باز
٥	•
7	•
۸	نگاه های رو به قانون در لزدولج کودکان
1.	هصاحبه با کاهیل احهدی
١٣	······································
18	عروسی عروسک ها
ιν	چگونه لزدولج کودکان را متوقف کنیم؟
19	#لأدولج كودكاني

راه های ارتباطی:

یک کودکانه تلخ

فاطمه نیکوکار - مهندسی شیمی ۹۹

سرمست دور خود می چرخید، موهایش را به باد می داد و دامن گل گلی اش به رقص در می آمد و این اوج ذوقش بود...

تمام دلخوشی اش، لبخند های خسته ای بود که بر لب های دودزده ی پدر می نشست ...

شب ها ستاره ها را شكل مي داد و مي رقصاند...

با عروسک های کوچکش هر شب ضیافت به پا می کرد و عصرها برایشان چای قند پهلو دم می کرد...

تمام دغدغه اش این بود که سارا را خوب تربیت کند؛ عروسکش را می گویم...

صداٰی آوازش، به کوچه های کاه گلی روستا روح میبخشید...

عاشق بستنی های کلاه خوشمزه ی مغازه ی حسن اقا بود...

مشق هایش را خوب و با دقت می نوشت:

بابا آمد... بابا با نان آمد... سارا خوابید... من سارا را دوست دارم...

صفحه راکه از مشقِ «بابا با نان آمد» پر می کرد، با دستان کوچکش، نان های داغ را،یکی یکی،از تنور خانه بیرون می آورد.

برای تاول های انگشتانش اسم گذاشته بود: بادکنک های قرمز!

درس خواندن را دوست داشت و می خواست دکتر بشود؛ مثل خانم دکتری که در شهر او را معاینه کرده بود. نسخه دکتر را روی دیوار اتاق زده بود و زیر آن با نام خودش امضا کرده بود.

تنها از مدرسه می آمد و شاید حسرت بود در نگاهی که به آغوش باز پدر هم کلاسی اش افتاد...

با خودش حرف میزد و درد دل میکرد: من بابا رو خیلی دوست دارم. من دوست دارم باهاش حرف بزنم. اما اون با من کم حرف میزنه و من خیلی وقتا نمیفهمم به مامان چی میگه. بعضی اوقات ناراحت بهم نگاه میکنه و به مامان میگه : مگه چی میشه؟یه نون خور کمتر!!.... یعنی اگه نون نخورم دیگه بابا دوستم داره؟؟؟؟

یک روز وقتی معلم زیر مشقِ«بابا آمد» برایش مهر صد آفرین زد، بابا آمد...از شوق خودش را در آغوش پدر انداخت... و بابا آمد...

به مغازه حسن آقا که رسیدند از همان بستنی های کلاه خوشمزه برایش خرید و از او قول گرفت به آقایی که در خانه شان مهمان است بله بگوید...

سارا را در آغوش گرفت و با همان لباس مدرسه اش نشست سر سفره عقد! و شاید مقنعه سفیدش تور عروسی اش بود...

بله را گفت و به بابا قول داد همیشه به آقا بگوید چشم! حالا از آن روز سال ها می گذرد. دخترک خیال پردازِ پرهیاهو، حالا برای خودش خانمی شده است...

حالا هرشب غذا درست مي كند، اما براي آقا!

عصرها چای قند پهلو دم میکند، اما برای اقا!

وسايل خانه را مرتب ميٰ كند، خانه آقا!

و تمام دغدغه اش این است که سارا را خوب تربیت کند؛ دخترش را می گویم... سراغ تنها یادگار کودکی میرود؛ دفتر مشق کلاس اول...

خودکار قرمز را برمی دارد؛ اشک هایش ً روان است و حالا طور دیگر .

بابا آمد... بابا با آقا آمد...

كودكى رفت... سارا خوابيد... من سارا را دوست ندارم...

نشريه فرهنگی اجتماعی سمبر العبری الع

می دهد که طوفان های سهمگین از ابراز بی پروای احساسات، نظرات تمسخرآمیز، ساختن لطیفه های گوناگون و وصل کردن ان به سیاست، حکومت، دولت و احزاب خاص را به هر شکل ممكن به يا مي كند. از قتل آتنا و بنيتا تا آتش سوزي ساختمان پلاسکو، زلزله های کرمانشاه تا توصیهٔ یک برنامهٔ روانشناختی و همهٔ پیشامدهای ریز و درشت دیگری که مدتی سوژه اصلی فعالیت کیبوردها و بحث داغ جمع های کاری و دوستانه است... اما نکته جالب نحوه برخورد عموم با اتفاقات دردناک است؛ چرا که عکس العمل ها دقیقا حول آن جایی می گردند که به هیچ عنوان نباید به سمت ان منحرف شوند. همانند لطیفه ساختن، برخوردهای سراسر کور و احساسی تا حملات بی ربط به جریانهای سیاسی خاص که متاسفانه داستانی همیشگی است که بارها با ان مواجه شده ایم؛ اما دریغ از یک بررسی و تحقیق

و ازدواج كودكان دقيقا از جمله همين رويدادهاست كه به ندرت با انتشار عکسی از زوجی با اختلاف سنی عجیب همین بحث ها دوباره راه می افتد و مانند ابر بهاری، به اندازه همان خروشانی ابتدایی، به فراموشی کامل سپرده می شود و از ان، تنها چند عکس و اثراتی از تمسخر باقی خواهد ماند!

البته بي تفاوتي نسبت به اين موضوع منحصر به قشر مردم عادي نمیشود؛ تا جایی که حتی برای افراد خاص و متخصصی که مسئولیت بررسی این گونه اتفاقات بر عهده آن هاست هم اهمیتی ندارد! همچون شیرین عبادی برنده جایزه صلح نوبل که به اظهار نظرهای تند سیاسی و حقوق بشری شهرت دارد، برخلاف انتظار در کتاب خود با عنوان «حقوق کودک» در این زمینه سخنی به میان نیاورده است و از این تاسف بارتر این است که حتی در کنوانسیون جهانی حقوق کودک هم بندی در باب ازدواج کودکان وجود ندارد! و گاه شاهد عکس العمل های خاصی نیز هستیم که قابل تأمل و تفکرند؛ چندی پیش درکشور مصر، مردی در حین برگزاری عروسی پسر بزرگش، ازدواج پسر ۱۲ساله خود را با دختر عموی ۱۱ ساله اش اعلام کرد! اما این بار اعتراضاتی از طرف اقشار مختلف نسبت به این عمل به راه افتاد؛ علاوه بر

ا مردم عادي، نهادهاي قانوني و حقوقي مصر هم لب به اعتراض گشودند(در قانون مصر ازدواج دختران زير ١٨ سال ممنوع است)؛ اما مطلب مهم واكنش رئیس مرکز حقوقی زنان مصر است که اعلام کرده ا بود شکایتی تنظیم و این موضوع را از طریق قانونی پیگیری خواهد کرد... اما دلیل اعتراض او قابل توجه است: (چرا که ازدواج دختران دراین سن، فرصت

خواهد گرفت!) درواقع خود کودکان، زندگی و روح کودکانه ان ها و این که با وجود این شرایط چه بر سر آن ها خواهد آمد برای کسی اهمیت ندارد؛ چه دختر چه پسر، چه در جامعه شهری، چه در جامعه روستایی و سنت محور که در انجا اوضاع به مراتب وخيم تر است. به عنوان مثال، در دارالاسماعيل خان پاكستان، با حکم تنبیهی بزرگان، دختری ۴ ساله به عقد مردی ۴۵ ساله درامد! تنها به این جرم که دایی دختر با برادرزاده داماد به علت مخالفت خانواده با ازدواجشان، از ده گریخته بودند. یا حتی ازدواج دختری ۶ ساله با مردی ۵۵ ساله در ازای یک بز در كشور افغانستان.....

و متاسفانه این ها تنها مشت نمونه خروارند؛ درسرتاسر دنیا، از این دست رویدادها مدام در حال رخ دادن هستند و واکنشها، برخوردها و دغدغه های مردم عادی و نهادهای قانونی و بین المللي، خود حاكي از حقايق تلخ ديگري است... و نكته فاجعه بارتر این است که کودکان، جدای از ابراز احساسات ظاهری که ان هم مقطعی و گذرا و در مواجهه با موارد خاص است، بیشتر به عنوان یک کالا یا مطاع قابل تجارت یا بازیچه هایی با کاربرد مختلف، ولى دردناك براى خود كودك استفاده مي شوند... به قول شاعر ایرانی خیام

> ما لعبتكانيم و فلك لعبت باز از روی حقیقتی نه از روی مجاز یک چند در این بساط بازی کردیم رفتيم به صندوق عدم يک دم باز

و این حقیقتی بسیار تلخ است که هر کدام از ما به سهم خود، در به نیستی و نابودی کشاندن کودکی کودکان مقصریم؛ و شاید اولین قدم برای احقاق حق کودک، افزایش اگاهی و نگاه منصفانه و شاید مهمتر دوری از جریان های کور و جوزدگی موجود در فضاي مجازيست!

و موضوع مهم دیگر، قرار گرفتن کودکان جامعه شهری در مسیر تحولات خطرناکیست که منشا اصلی ان به طور کامل مشخص نیست. گسترش شدید و افسارگسیخته و به وجود امدن احساس نیاز به ارتباطات ناسالم در سنین پایین که به مرور باز هم در حال انتشار و ابتلا به سنین پایین تر است، احتمالا به زودی یکی از معضلات مهم اجتماعی خواهد شد که تبعات ان به طور دقیق مشخص نیست، اما می توان گفت به احتمال زیاد فاجعه بار خواهد بود... و همچنان مهم ترین واکنش تمامی آحاد جامعه کشور و حتی جامعه جهانی، بی تفاوتی است!

بوسه های شرعی مسمومـ

راضیه سلیمانی - شیمی ۹۳

نمی دانم از کدام سده ازدواج کودکان مخصوصا دردانه های بابا مرسوم شده، نمی دانم کدام منطق و کدام قلب به انجام چنین کاری رضایت می دهد و حتی آن را تأیید می کند؛ اینکه کودکی یا بهتر بگویم دختربچه ای قبل از نه سالگی-سن شیطنت های کودکانه اش-یا حتی شیرخوارگی -سن هم آغوشی با سینه ی پرمهر مادرش-طعم بوسه هایی را بچشد که تفاوتش با بوسه های والدین از زمین است تا آسمان...

تنش نوازش شده ی دستانی باشد که چه بسا بر اثر کهولت سن پینه ها بسته ...

مي گويند مصلحت!

اما كدام مصلحت شامل حال چنين كودكى شده كه نه نظرش دخيل بوده و نه حتى مصلحت خود او!!

مصلحتی که در این گونه وصلت ها از آن حرف میزنند مصلحت بزرگ ترهاست،مصلحت وصله شدن با بزرگان است...

نوشته اند مصلحتی به اسم صلح برای جلوگیری از جنگ و فتنه!! آیا جنگ فقط ریختن خون هزاران بی گناه است؟!آیا این جنگ نیست که کودکی که هنوز هویت جنسی را حتی نمی داند چیست باید با آن در کنار دیگری روبه رو شود؟!آیا این فتنه نیست که در آن حجله ی شوم انجام می گیرد؟!

این انصاف است که او آنقدر کوچک باشد که حتی به رضایت یا عدم رضایتش هم نیازی نباشد تا خطبه ی عقدش را بخوانند؟! من نه عالم ام نه حاکم و نه قاضی؛ من فقط یک انسانم که سعی میکنم با بهره از عقل ناچیز و احساس و وجدانم چیزهایی را که دیده ام توصیف کنم...

هرچند که می دانم احکام زیادی وجود دارد تا این تلخی ها را ظاهری شیرین کام بخشد...

۱. اسلام در صحت عقد ازدواج هیچ گونه محدودیت سنی را مطرح نکرده و این امر را بر عهده طرفین (در صورتی که بالغ باشند) و اولیای آنان گذاشته است تا با توجه به شرایط شخصی، خانوادگی، قومی، اقلیمی و ... خود در این زمینه تصمیم بگیرند.

*حال آنکه دیده ایم و می بینیم که اولیای طفل غیر بالغ اکثرا مصلحت هایی را درنظر می گیرند و با چنین ازدواج هایی موافقت می کنند؛که اگر مصلحت هایی مرتبط با خود طفل هم باشد نظر و سلیقه ی وی هیچ گاه پرسیده نمی شود مگر زمانی که خود را درجایگاه «بله گفتن» می بیند و ناچار است!

۲. جواز انعقاد عقد ازدواج به معنای جواز همه استمتاعات جنسی و اعمال زناشویی نیست؛ زیرا بعضی از لذت های جنسی بین زن و شوهر مشروط به سن خاصی از زن (همسر) است تا از هرگونه آسیب جسمی روحی او جلوگیری شود، و در صورتی که شوهر از این قانون اسلام تخلف کرده و با همسر نابالغ خود نزدیکی کند و این کار او موجب خسارت به سلامتی جسمی او شود، از نظر اسلام علاوه بر حرام شدن دائمی این همسر بر او، مجازات های مالی سختی نیز در انتظار او است که فقهیان بزگ شیعه از صدر اسلام تا کنون به این مجازات ها در کتب فقهی و رساله های عملیه خود تصریح کرده اند.

خب اگر خوش بینانه نگاه کنیم می بینیم که حتی همان لذت های فاقد مشروط به سن خاص (همچون بوسه،نوازش و...)،که صریحا اعلام شده مشکلی ندارد،باز هم برای کودکی که باید طعم نوازش را از مادر و پدر خویش دریافت کند و ذهن و روح لطیفش هنوز پذیرای انواع خاص این گونه بوسه ها و نوازش ها نیست آسیب رسان است،و البته بیشتر روح وی دچار نقصان خواهد شد.

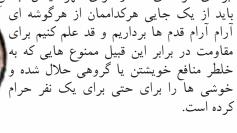
از نظر اشخاص مهم دینی و مذهبی ازدواج به دخول خلاصه شده است چنانکه عملا ذکر کرده اند ازدواجی که تا قبل از بلوغ دخول نداشته باشد مشکلی ندارد؛چنانکه همه ی ما بارها شنیده و خوانده ایم ازدواج فقط به اشتراک گذاشتن جنسیت ها نیست و ازدواجی شایسته است که هر دو طرف هم تن خویش را هم فکر خویش را و هم روحشان را به اشتراک گذارند،این حکم مذکور برای من نوعی همچون فحش رکیکی بود که اسباب تاسف خوردن به حال آنانکه زن را صرفا به قصد لذت جنسی به ازدواج درمی آورند، را مساک د.

درقسمتی از احکام ذکر شده است که احکام مذکور مانند درمان هستند برای وقتی که چنین حالت های نادری پیش آمد ولی سخنی از امام صادق را دیدم که شکل قضیه دگرگون شد...

- تعجیل در شوهر دادن دختر و محفوظ نمودن او به واسطهٔ شوهر در وقت بلوغ او، مستحب است، که از امام صادق علیه السلام است: «از سعادت مرد این است که دخترش در خانهٔ او حیض نبیند». و در خبر است: «به درستی که دختران بکر به منزلهٔ میوهٔ روی درخت می باشند، اگر میوه ها رسیدند و چیده نشدند آفتاب آن ها را خراب می کند و باد آن ها را روی زمین می اندازد و چنینند دختران باکره در وقتی که می رسند به آنچه که زن ها رسیده اند پس برای آن ها دوایی نیست مگر شوهر نمودن».(تحریر الوسیله ی آیت الله خمینی کتاب نکام)

باتمامی احترامی که قائلم برای این شخصیت و افراد موافق ومخالف ایشان باید بگویم که این حرف وسخن با عقل سلیم چندان موافق نیست و شاید یکی از دلایل این ناهماهنگی این باشد که اشرف مخلوقات دو نوع نر وماده نیست، و اگر اشرفی درکار باشد محدود به جنسیت نباید باشد!

با وجود همه ی تلخی هایی که سراسر این سرزمین را فراگرفته و ابرهای آلوده ای که در هوای شهرهایمان آبستن ناکامی هاست،

نشریه فرهنگی اجتماعی سراری عروسک های

عاطفه شریفی - شیمی ۹۵

عروسک ها می فهمند، عروسک ها داد می زنند، عروسک ها مي گريند، عروسک ها مي گويند...

عروسک ها جا مانده اند؛ جایی کنار خنده های از ته دل، دویدن و بازی کردن، جایی کنار عروسک هایشان...

عروسک های بیداری

قبل از مزه مزه کردن روزهای بی دغدغهٔ کودکی،کفش ها را زیر بغل زده و پا برهنه، به تاریکی تونل زمان؛ رهنمون می شوند. کف پاها زخم برمی دارد، مردمک چشم ها از ترس، بزرگ و بزرگ تر می شود ولی حتی راه برگشت، مخوف و نا امن می نماید... قدمی دیگر بر می دارد و دستان سرما زده اش را بغل می گیرد. صدای فریاد کودکی؛ تمام تونل را بر می کند و به امید شنیده شدن، برای هزار بار، انعکاس می یابد...

نذر چِه می شود ذبح کودکی؟

حق خوراک، پوشاک، بهداشت، امنیت، آموزش و رفاه را سلب می کند و سرانجام از گرفتن «حق کودکی» هم هیچ ابایی ندارد «فقر» حقیقتی است انکار ناپذیر که مانند شاخه های درختی در جامعه، مدام رشد می کند و قدرتمند می شود و اگر دستانی برای هرس آن پیش نیاید، خانواده های بیشتری را درگیر می کند.

سایه ی فقر اقتصادی برنهاد خانواده ها؛ اثرات نا به جایی می گذارد برای مثال باعث می شود که به تدریج بسیاری از ارمان ها، اهداف و دیدگاه های خانواده از دست برود به طوری که، حضور فرزندان هزینه و بار اضافی بر دوش خانواده به حساب می آید و والدین که می بینند از پس کوچکترین مایحتاج فرزندان خود بر نمی آیند و حتی توان مراقبت از آنها را ندارند؛ به این فکر می افتند که با ازدواج کودکان خود نه تنها ، سنگینی این بار را بر زمین می نهند، بلکه خوشبختی انها را نیز تضمین می کنند. طبق آمار وگزارشات ازدواج کودکان دختر در خانواده هایی که از لحاظ اقتصادی در شرایط نابسامانی به سر میبرند و یا کودکانی که تحت سرپرستی پدربزرگ یا مادربزرگ خود هستند، بسیار شایع مي باشد؛ براي اين خانواده ها، ازدواج نوعي امتیاز اقتصادی به حساب می آید؛ به این ترتیب که ازدواج فرزندانشان با فرد ایده آل (دراکثر مواقع فردي با تفاوت سني نامعقول مي باشد) مي

تواند شرایط اقتصادی کل خانواده را بهبود بخشد. همچنین؛ باتوسعهٔ شهرنشینی، مهاجرت های بی رویه، شکاف طبقات جامعه و... پدیده ای مرسوم به حاشیه نشینی شکل گرفته و همچنان روبه رشد می باشد؛ چنین پدیده ای خانواده هایی را در بطن خود شکل داده است که باوجود الگو قراردادن زندگی شهری، از آن بی بهره می باشند؛ و به علت محرومیت های اقتصادی به حاشیه رانده شده و درنتیجه فرهنگ و اقلیمی متفاوت از شهر یا روستا را به وجود می آورد که در آن ازدواج کودکان برخلاف عرف شهر و بدون در نظر گرفتن نیاز آن ها و به علت فقر شدید خانواده ها بسیار مرسوم می باشد. لازم به ذکر است؛ پدیده ی ازدواج طی گذشت زمان، تحولات جامعهٔ امروزی و نیازهای آن؛ با گذشته قابل مقایسه نیست؛ چرا که بنابر فرهنگ و شرایط اقلیمی و... تعریف کودک با جامعهٔ امروز متفاوت می باشد از این رو در گذشته، ازدواج در سنین پایین کاملا مرسوم و عرف محسوب می شد و این کاملا متفاوت از آن است که بخواهیم سن ازدواج را در زمان حال و با وجود تمام تغییرات و پیچیدگی های زندگی و اجتماع؛ بی حد و آزاد بگذاریم. احتمال وقوع فقر در کودکان متاهل بسیار بیش تر از بزرگسالان متاهل می باشد که به عواملی چون رفاه، آموزش و سیستم عدالت وابسته است؛ دلیل دیگر آن؛ این است که کودکان تحلیل درستی از وضعیت پیش آمده ندارند و متوجهٔ وقوع فقر نشده اما قربانی پیامدهای آن می شوند. از دیگر مشکلات عدیدهٔ حقوقی اقتصادی که در پی این عارضه رخ می دهد؛ این است که آنان حکم رشد ندارند با وجود آن كه متاهل هستند ولي با در نظر داشتن سن قانوني (١٨سال) نمی توانند هیچ مطالبه ای برای مهریه و یا نفقه داشته باشند. آن ها حتى توانايي افتتاح حساب در بانک ندارند و از حداقل حقوق های خود نیز نادانسته محروم می شوند و این در حالی است که نه تنها جریمه و مواجهه ای با ازدواج کودکان نمی شود بلکه عملا هیچ اجباری برای ثبت قانونی این ازدواج ها وجود ندارند! چطور است که برگهٔ ازدواج از شناسنامهٔ یک دختر ۹ساله حذف نمی شود اما همین دختر برای کارهای حقوقی خود، به شخص دیگری نیازمند است و این رسانندهٔ چنین پیامی است که پذیرفتن سایر نقش های اجتماعی به رشد و بلوغ عقلانی بیشتری نسبت به ازدواج نیازمند است!

بررسی ازدواج های زودهنگام، نتایجی خلاف تصورات را نشان می دهد؛ کودک همسری نه تنها امکانات و آرزوهای

دختران را متوقف می کند بلکه تلاش برای پایان دادن به فقر و دستیابی به رشد اقتصادی و عدالت را تضعیف می کند؛ محرومیت از ادامهٔ تحصیل و به دنبال آن محرومیت از دست یابی به پایگاه اجتماعی بالاتر، رفاه و سطح زندگی بهتر از نتایج طبیعی ازدواج کودکان است که با خود محرومیت از اشتغال و کسب مهارت را به دنبال دارد؛ در نتیجه منجر به افزایش فقر، کاهش اعتماد به نفس و تداوم شرایط وابستگی به همسر، می شود. از طرفی اکثر این ازدواج ها، در هیچ کجا ثبت نمی شود و این دختران ممکن است با کوچکترین بهانه ای از خانهٔ شوهر، اخراج شوند، که به معنای بازگشت به همان فقر خانواده در شرایطی بسیار بدتر می باشد و جامعه را با پدیدهٔ ناهنجار کودک بیوگی روبه رو می کند.

اگرچه پدیدهٔ کودک همسری بیشتر در دختران گزارش می شود ولی از سهم ازدواج پسران و پیامدهای اقتصادی آن نیز نمی توان صرف نظر کرد. پسرانی که به هر دلیل قربانی ازدواج زود هنگام هستند، مسئولیت های بسیاری را متحمل مى شوند كه مهم ترين اين مسئوليت ها تأمين معاش و اقتصاد خانواده است، موضوعی که به تنهایی بزرگترین چالش پیش روی جوانان درحال حاضر است؛ حال تصور کنید یک کودک نه تنها باید مخارج ُخود، بلکه یک خانواده را بر دوش کشد! این وظیفهٔ سنگین در اکثر اوقات آنها را بر این می دارد که به مشاغل کاذب رو آورند چرا که از طرفی مهارت و تحصیلات لازم برای گرفتن شغلی ثابت را ندارند و از طرف دیگر با شغل کاذب می توانند در مدت زمان کوتاه تری، به حداقل درآمدی برسند که بتوان با آن مخارجشان را تامین کنند. ضمناً كم سن وسال بودن زوجين، احتمال بهبود شرايط وكيفيت زندگی خانواده را کم می کند چرا که از یک طرف فرصتی برای فرا گرفتن مهارت های اساسی یک زندگی مستقل را پیدا نکرده اند و تجربه ی اندکی در مواجهه با مشکلات کسب کرده اند و با وجود اینکه مهم ترین علت چنین ازدواج هایی فرار از فقر است؛ نا آگاهانه فقر باقی می ماند و به نسل بعد نیز منتقل خواهد شد؛ به عبارتی تشکیل خانواده در قالب کودک همسری نه تنها هیچ هدف و تدبیری ندارد بلکه باعث می شود، چرخه ای از آسیب به وجود آید و فشار مضاعفی بر جامعه وارد شود. کودک همسری عواقبی چون کودک بیوگی و کودک سرپرستی را نیز به همراه دارد که با فقر در ارتباط مستقیم است؛ و این یعنی فاجعه ای که در حال رخداد است. کودکانی را تصور کنید که با فقر دست به گریبان هستند، اولین اثر سوء آن را می توان عدم امنیت غذایی عنوان کرد. کودکان فقیر دچار نا امنی غذایی هستند و نا امنی غذایی منجر به سوء تغذیه و در پی آن تضعیف سیستم ایمنی بدن و کاهش توانایی های جسمی و ذهنی فرد می شود. عدم امنیت غذایی در کودکان سیکلی تشکیل می دهد

که فقر را برای نسل ها در خانواده ها، باز تولید می کند. چنین شرایطی را برای مادری که باید کودکانش را هم رشد دهد و یا پدری که هر روز باید بر سر کار حاضر شود، تصور کنید!

اقتصاد سیاسی

منطق سرمایه، شاید به خودی خود تشویق کنندهٔ ازدواج کودکان نباشد اما فهم آن می تواند به ما کمک کند تا دریابیم پیش و پس از تعقلات مذهبی، انتفاع نظام اقتصادی از ازدواج کودکان عامل موثری در سکوت و بی کنشی نهادهای مسئول در برابر پدیده ای است که قشری از جامعه را درگیر کرده است.

یکی از سیاست های اقتصادی کلان نظام، ورود به عرصهٔ تجارت جهانی و تعدیل ساختاری است. کشوری برای ورود به این عرصه مناسب است که منابع انرژی و نیروی کار ارزان قیمت در اختیار داشته باشد؛ جوانی وکم هزینه بودن نیروی کار، بدون استفاده از امکانات افزایش جمعیت جامعه برای باز تولید نیروی کار، مؤثر نیست؛ به عبارت دیگر هرچه افراد جامعه دیرتر ازدواج کنند و دیرتر بچه دار بشوند، این نیاز به حفظ مزیت نیروی کار به خطر می افتد. در نتیجه تداوم نیروی کار در گرو استفاده هرچه بیشتر از ظرفیت تولید مثلی و فرزند آوری است که البته باید در نظر داشت الزاماً به معنای توزیع عادلانهٔ ثروت و رفاه ماحصل تولید وخدمات نیست.

نگاه های رو به قانون در ازدواج کودکان

زهرا عباسي - علوم و صنايع غذايي ٩٥

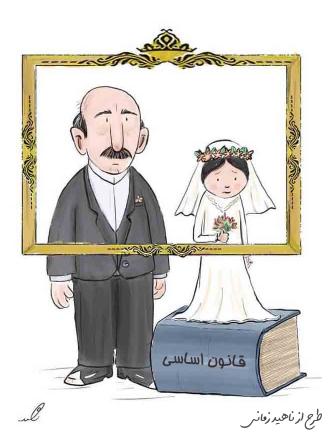
وقتی صحبت از ازدواج کودک می شود و به دنبال آن راجع به سن کودکان درگیر در این آسیب بحث می شود ناخود آگاه ذهن ما به سمت این سؤال سوق پیدا می کند که سن قانونی ازدواج در ایران چه سنی است؟ چطور ازدواج هایی زیر سن قانونی اتفاق می افتد؟

حداقل سن قانونی ازدواج در ایران اکنون ۱۳ سال برای دختران و ۱۵ سال برای پسران است. قبل از پیروزی انقلاب و در سال ۱۳۱۳ مطابق مادهٔ ۱۰۴۱ سن قانونی ازدواج برای دختران ۱۵ سال و برای پسران ۱۸ سال بود. این ماده در سال ۱۳۵۳ تغییر یافت و سن قانونی ازدواج به ۱۸ سال برای دختران و ۲۰ سال برای پسران افزایش پیدا کرد .پس از انقلاب و در سال ۱۳۶۱ قانون گذاران سن ازدواج را به ۹ سال قمری برای دختران و ۱۵ سال قمری برای پسران کاهش می دهند. مادهٔ ۱۰۴۱ با وجود تمام انتقاداتی که به ان وارد شد، تا سال ۱۳۸۱ تغییر نیافت. در سال ۱۳۷۹ با اقدامات پیگیران حقوق کودکان و چند تن از مراجع تقلید مثل صانعی و بروجردی اصلاحیه ای انجام شد و نهایتا درسال ۱۳۸۱ این ماده تغییر و سن قانونی ازدواج به ۱۳ سال برای دختران و ۱۵ سال برای پسران رسید. لازم به ذکر است که در کنوانسون حمایت از حقوق کودک که ایران هم جزء امضاکنندگان شرطی این پیمان نامه است، کلیهٔ افراد زیر ۱۸ سال را کودک و غیربالغ تشخیص داده است و بر همین مبنا برخی حقوقدانان و فعالان اجتماعی بر این نظرند که در ایران باید سن ازدواج به ۱۸ سال برای دختران و پسران برسد.

و اما به نظر شما وضع قانون جدید و بالا بردن سن قانونی ازدواج به تنهایی می تواند عاملی باشد برای کاهش آمار ازدواج کودکان؟ ما امروزه شاهد ازدواج هایی زیر سن قانونی هستیم. ازدواج هایی که یا به طور غیررسمی و بدون ثبت در دفاتر ازدواج و یا به طور رسمی و همراه با ثبت صورت گرفته است. آن دسته از ازدواج هایی که غیررسمی اند، از طریق خواندن صیغهٔ ازدواج موقت انجام می شوند و ازدواج دائم و همراه با ثبت در دفاتر رسمی وقتی صورت می گیرد که کودک به سن قانونی رسیده باشد. ازدواج موقت علاوه بر اینکه آماری به خاطر ثبت نشدنش باشد. ازدواج موقت علاوه بر اینکه آماری به خاطر ثبت نشدنش در دست نیست، راهی برای دور زدن و بی اثر کردن هر قانونی در خصوص سن ازدواج شده است. کما اینکه ازدواج موقت با در نظر نگرفتن نفقه و ارث برای زن می تواند بسیار مشکل آفرین باشد.

و اما چگونه ازدواجهایی زیر سن قانونی به طور رسمی صورت می گیرد ؟

در حال حاضر عقد نکاح دختر قبل از ۱۳ و پسر قبل از ۱۵ سال شمسی منوط به اذن ولی به شرط رعایت

مصلحت با تشخیص دادگاه صالح است. در سال ۱۳۱۳ ازدواج زیر سن قانونی با احراز مصلحت و اجازهٔ دادگاه همراه بود. در سال ۱۳۵۳ ازدواج زیر سن قانونی ممنوع بود، اما استثنائی برای دختران قائل شده بود .به این صورت که اگر سن دختر به ۱۵ سال تمام رسیده باشد و استعداد روحی و جسمی برای زندگی زناشویی داشته باشد به پیشنهاد دادستان و تصویب دادگاه ممکن است معافیت از شرط سنی اعطا شود .ازدواج زیر ۱۵ سال طبق قوانين قبل از انقلاب مطلقاً ممنوع بود. در اين قانون هيچ استثنائي برای پسران زیر سن قانونی قائل نشده بود. در سال ۱۳۶۱ و ۱۳۷۰ با بازگشت فقه اسلامی به ایران ازدواج زیر سن قانونی با اجازه و تشخیص مصلحت به مهر تائید رسید .این اقدام انتقادات زیادی را به دنبال داشت. طبیعتا تشخیص مصلحت صرفا توسط ولی کودک گاها زمینه را برای سوء استفاده ی کودک فراهم میکند و راه را برای فروش دختران به وسیلهٔ اولیاء فاقد صلاحیت به نام مهر و نکاح باز می گذاشت. در سال ۱۳۷۹ مادهٔ ۱۰۴۱ قانون مدنی توسط مجلس شورای اسلامی اصلاح اما با مخالفت شورای نگهبان رو به رو شد، زیرا ان را مغایر با شرع می دانستند .بنابراین بررسی نهایی این ماده به مجلس تشخیص مصلحت نظام ارجاع شد که نتیجهٔ آن قانون فعلی است.

بررسی شروط ازدواج زیر سن قانونی در زمان حاضر

شرط اول، همان طور که گفته شد اذن ولی است که باید با رعایت شرط دوم که رعایت مصلحت کودک است، همراه باشد و شرط سوم و آخر این است که این مصلحت باید به تشخیص و تأثید دادگاه خانواده برسد تا مجوز ازدواج کودک صادر شود. درمیان این شروط، شرط سوم بیشترین توجه را به خود جلب می کند. دادگاه تا چه حد می تواند در این امر دخالت داشته باشد و تا چه اندازه می تواند حقوق کودک را تامین کند؟ مصلحتی که دادگاه باید آن را تشخیص دهد و تایید کند چیست؟

در ابتدا راجع به مصلحت در ازدواج کودک بحث می کنیم. مصلحت در ازدواج کودک به این معناست که ازدواج برای کودک سود و منفعت داشته باشد .در واقع مفهوم مصلحت در ازدواج کودک شامل دفع ضرر و کسب سودو منفعت است. این در حالی است که ظاهراً مشهور فقها ازدواج ولایی به را به شرط نداشتن ضرر جایز کرده اند و رعایت مصلحت کودک را لازم ندانسته اند، که در اینجا قانون گذار نداشتن ضرر برای ازدواج کودک را کافی ندانسته و رعایت مصلحت را جزء شروط می آورد.

اگر مصلحت در ازدواج، سود بردن از آن است؛ این سود در چیست؟

مصلحت باید در راستای تحقق اهداف ازدواج باشد. اگر سود و منفعت ازدواج را در کسب آرامش روحی، کسب مودت و محبت، ارضای غریضهٔ جنسی، ایجاد انس و الفت بیابیم، آیا واقعاً یک کودک در سنین کودکی و قبل از بلوغ، از لحاظ روحی و جسمی به این منافع حاصل از ازدواج نیاز دارد؟ این مسأله همانند این است که به یک نوزاد تازه متولد شده یک پرس غذای کامل بدهیم؛ صرف نظر از این که این غذا سود و منفعت زیادی هم دارد، آیا نوزاد قابلیت هضم و استفاده از این غذای پرسود را دارد؟

مصلحت یا در بند عرف افتادن

مصلحت به عرف منطقه هم باز می گردد. این یک حقیقت غیر قابل انکار است که سن ازدواج در بین خانواده های سنتی و عشایر خیلی کم است و این نه تنها بد نیست بلکه آمار طلاق هم در بین این ازدواج ها به نسبت کم است. هرچند جامعه نباید صرف این که عرف در روستا ها و جوامع کوچک، ازدواج در سنین پایین را تأیید می کند بار مسئولیت را از دوش بردارد. در این جوامع قطعا دختران و پسرانی هستند که ضمن این که ازدواج را امری ضروری در زندگی می دانند، تمایل دارند در دیگر مسیر های موجود در زندگی قدم بردارند، مثل ادامهٔ تحصیل، به دست آوردن موقعیت زندگی و اجتماعی مناسب، که غالباً ازدواج این کودکان و نوجوانان آن ها را از قدم نهادن در این مسیر ها وا می دارد.

ازدواج در بعضی از روستاها و شهرهای کوچک به جای این که یک مسیر و گزینه تلقی شود، به تنها گزینه و ممتاز ترین راه برای ادامهٔ زندگی برای کودکان و نوجوانان (مخصوصا دختران) تبدیل شده است. ازدواج به شرطی ممتاز ترین راه تلقی می شود که مانع از ادامهٔ تحصیل و پیشرفت در راه های دیگر نشود. ضمناً باعث

نشود که دختر تصور کند که تنها برای همسر و مادر شدن آفریده شده و فراموش کند که در عالم هستی، او به جز این وظایف، وظایف دیگری نیز دارد. بنابراین دلایل و عوامل موجه مصلحت باید به اندازهٔ کافی قوی و مؤثر باشند.

پناه دادگاه تا چه اندازه میتواند امن باشد؟

بعد از تعاریفی که از مصلحت شد به سراغ محدودهٔ اختیارات دادگاه می رویم. باید گفت دادگاه صرفاً با ملاحظهٔ وضعیت جسمانی کودک و کسب آگاهی از دلایل ازدواج به وسیلهٔ ولی اجازهٔ ازدواج را صادر می کند بدون این که طرف عقد نکاح، شرایط عقد و مقدار مهر مورد توجه و بازرسی قرار گیرد. به گفتهٔ خانم ذوالقدر رئیس فراکسیون زنان مجلس در خیلی از دادگاه ها دقت نمی شود که کودک به بلوغ عقلی رسیده است یا نه و صرفاً بلوغ جسمی مهم تلقی می شود. در اینجا مراجع قانونی و قضایی مثل پزشکی قانونی می توانند مدارکی گواه بر این که کودک به بلوغ عقلی رسیده است یا نه ارائه دهند اما متأسفانه باید گفت که پزشکی قانونی به این مسأله با سوالات بسیار ساده و ابتدایی مثل این که «آیا از قیمت اجناس اطلاع دارید» یا «قیمت فلان کالا چقدر است» رسیدگی میکند!!!

در کل باید گفت، احراز قابلیت جسمانی کودک برای ازدواج ممکن است از ضرر رسیدن به کودک جلوگیری کند ولی برای کودک فاقد مصلحت باشد و یا این که شاید اصل ازدواج او با کودک با مصلحت کودک مغایرت نداشته باشد ولی ازدواج او با شخص مقابل و یا شرایط ضمن عقد و یا حتی مهریه به مصلحت او نباشد و این جا تحقیق و تفحص دادگاه درمورد شخصیت و اصفات طرف مقابل کودک، امور مالی و غیر مالی ازدواج واقعا الازم و ضروری است که متأسفانه باز هم دادگاه آن را مورد بررسی قرار نمی دهد. بحث مهم دیگر هم کف بودن است. در حقوق ایران هم کف بودن از شرایط صحت نکاح نیست و صرفاً کفر از موانع هم کف بودن در امور اقتصادی، صححت آن است ولی با این وجود در مسألهٔ ازدواج کودک که ولی باید مصلحت کودک را اثبات کند هم کف بودن در امور اقتصادی، جا هر چند مصلحت و کفائت در ازدواج کودک رعایت شود، باز اجتماعی، ظاهری و جنسی باید از لوازم مصلحت باشد. که در این جا هر چند مصلحت و کفائت در ازدواج کودک رعایت شود، باز

هم ازدواج کودک اغلب به صلاح او نیست؛ زیرا کودک باید بدون گذراندن دوران کودکی پا به دنیای زناشویی بگذارد که این مسأله

اصلا قابل هضم نیست. اصولاً تصمیم گیری برای آینده یک انسان کار ناشایستی است و بهترین کمک در مورد تصمیم گیری برای آینده کمک مشورتی است. این در حالی است که کودک نه می تواند از مشورت استفاده کند. اصلاح قانون و وضع قانون جدید نیز تا وقتی مسالهٔ فقر اقتصادی، فرهنگ سازی و آموزش در حواشی شهر ها و روستا ها حل نشود، چاره ساز نخواهد بود و این امر نیاز همکاری همهٔ ما دارد!

اولین مرحله در جلوگیری از ازدواج کودکان اصلاح قانون است ...

مصاحبه با کامیل احمدی - مردم شناس و پژوهشگر در مسائل اجتماعی

نویسنده کتاب های به نام سنت - پژوهش جامعی بر باب ختنه زنان در ایران/۱۳۹۵/نشر شیرازه طنین سکوت - پژوهش جامعی بر باب ازدواج کودکان در ایران/۱۳۹۶/نشر شیرازه

بارسا حقيقي ناييني - برق ٩٥

چند سال است که در حوزه ازدواج کودکان فعالیت می کنید و تا به حال چه فعالیت هایی در این زمینه داشته اید؟

من قبل از این که در حوزهٔ ازدواج کودکان، فعالیت کنم؛ در مورد مسائل جنسیت به خصوص زنان و کودکان، کار می کردم. معمولاً کارهای تحقیقاتی من به صورت زنجیروار به هم متصل اند. به طور مثال قبل از این پروژه، برای سالیان متعدد روی پدیدهٔ ختنهٔ زنان در ایران کار می کردم. در مدت زمانی که روی این پروژه کار می کردم، متوجه شدم بچه های زیادی در سنین خیلی پایین داخل این روستاها ازدواج کرده اند. این باعث شد به مقولهٔ ازدواج کودکان حساس شوم و به مسائلی از قبیل جمع آوری برخی مطالب، نوشته ها، کارهایی که قبلاً انجام شده بود و مشاهداتی که در جامعه روستایی داشتیم، توجه کردم. این باعث شد به مدت دو سال و اندی روی موضوع ازدواج کودکان وقت بگذارم و برای اوّلین بار در ایران یک کار میدانی در سطح کشوری، جامع تر از آنچه در گذشته اتفاق افتاده بود، انجام

روند کلی کار شما در پژوهش جامعی که تحت عنوان طنین سکوت منتشر کردید چگونه بود؟ در این راه با چه مشکلاتی روبروشدید؟

در مردم شناسی کارها بیشتر حالت عمقی میدانی دارد و سنگینی کار نیز بیشتر روی کار میدان و جامعه هدف است. به این معنا که در مردم شناسی نوین، محقق بیشترین وقت و زمان خود را برای پیدا کردن عوامل و دلایل و نشانه های موضوعات داخل خود اجتماع صرف می کند. کار کردن با جامعهٔ هدف، به خاطر مسائل بومی و فرهنگی و حساسیت های قومی و مذهبی که وجود دارد، سخت است. به عنوان مثال محقق زمان زیادی از مصاحبه را باید برای جلب اعتماد طرف مقابل صرف کند. بحث لژستیک این تحقیقات جلب اعتماد طرف مقابل صرف کند. بحث لژستیک این تحقیقات خیلی سخت است چون باید سفرهای زیادی کرد و روزها و شب خیلی سخت است خون باید سفرهای زیادی کار کردن در این وسعت، های زیادی را در میدان کار گذراند. برای کار کردن در این وسعت، این ها خودشان بید یک تیم از آقایان و خانم ها داشته باشید که این ها خودشان آموزش می خواهند و زمان زیادی را باید برای نظارت بر آن ها

گذراند که این بر سختی کار می افزاید.

وقتی صحبت از از دواج کودکان می شود . منظور چه سنی است؟

سن قانونی ازدواج در دنیا سن ۱۸ سالگی انتخاب شده است که سن رای، بلوغ عقلی و تکلف قانونی است و در واقع سن به رسمیت شناختن شخص در

دیدگاه قانون در مورد بزهکاری و جنایت است. این سن شناخته شده و رایجی است که در اکثر کشورهای جهان طبق قوانین بین المللی پذیرفته شده است به جز کشورهای معدودی که ایران هم جزء آن هاست.

میزان و آمار ازدواج در نواحی مختلف ایران چگونه است و در چه استان هایی بیشتر مشاهده می شود؟

آمار ها کاملا متغیراند، زمانی که این پروژه را شروع کردم طبق آمارهای رسمی آن زمان، ۷ استان را به ترتیب از بالاترین انتخاب کردم. که خراسان رضوی در اولویت قرار داشت و بعد از آن آذربایجان شرقی و همین طور استان به استان پایین می آمد تا به استان اصفهان و هرمزگان می رسید. طبق آمار امسال استان زنجان در رتبهٔ اول این لیست قرار دارد.

چه تفاوتی در نگاه عامه مردم در بین جوامع شهری و جوامع روستایی درباره این موضوع وجود دارد؟

این گسستگی که بین شهرهای بزرگ و روستاها وجود دارد به خاطر سنت هایی است که بیشتر در روستاها دیده می شود. اجتماع خیلی کوچکتر است و حساسیت های قومی و فرهنگی در ان جا بیشتر به چشم می آید. همچنین عدم دسترسی به امکانات آموزشی باعث می شود در این جوامع دختر را زود به سمت ازدواج هول بدهند. مسئلهٔ دیگری که وجود دارد این است که به قول محلی ها تا دختر چشم و گوشش باز نشده و برای اینکه وارد ارتباطات خارج از ازدواج با پسرها در ان جامعه های سنتی نشود، به دختر فشار می آورند که در سنین پایین ازدواج کند. بعضی خانواده ها برای اینکه پسرشان از جامعه روستایی کنده نشود و به شهرها مهاجرت نکند و نزدیک خودشان زندگی کند؛ بعد از سربازی ان ها را هول مي دهند داخل ازدواج و حتى قبل تر، آن ها را نامزد مي كنند. همچنین طبق سنت دیگری که رایج است، بچه ها را در سنین خیلی پایین نامزد می کنند و به قول محلی ناف بر یا اسم بر می کنند یعنی دو خانواده می نشینند و دختر و پسرشان را به نام یکدیگر می کنند و بعدِها به خاطر فشاری که برآن ها وارد است مجبور می شوند سريعا وارد ازدواج بشوند. اين مسئله در شهرها برعكس عمل مي کند به صورتی که سن ازدواج در جوامع شهری بالا رفته که دلیل ان وفور امکاناتی است که در شهرها وجود دارد و فضای اجتماعی خیلی بازتر است و دخترها و پسرها می توانند مداولهٔ اجتماعی بازتری داشته باشند و باعث شده تمایل به ازدواج کاهش یابد. از دلایل دیگر، مشکلات اقتصادی و نبود اشتغال است. همچنین گرانی مخارج ازدواج و ترس جوانان از قوانینی که حس می کنند

جامعه مدنی به ۱۳ سال برای دختر و ۱۵ سال برای پسر بالا رفت؛

اتفاق دیگری تاکنون وجود نداشته است. خوشبختانه در یک سال

اخير فراكسيون زنان مجلس به رياست خانم پروانه سلحشوري

روی موضوع ازدواج کودکان خیلی پرتلاش کار می کند و جلسات متعددی را با مراجع تقلید ترتیب داده اند. در سطح قانون گذاری در

سطح لابی کردن و در پس و پیش موضوع با کسانی که می توانند

دخيل باشند، صحبت شده است. متأسفانه با اين همه تلاشي كه شده

در اواخر سال گذشته از طرف مرکز پژوهش های مجلس با طرح

افزایش سن ازدواج مخالفت شد. به نظر می آید عده ای سرسختانه

با آن مقابله مي كنند. چه بسا اين اتفاق خواهد افتاد به نسبت

فشارهایی که وجود دارد و به نسبت افزایش اگاهی های جامعه

مدنی که در این باره پیدا کرده و همچنین بخاطر فشارهای خارجی

که روی ایران اعمال خواهد شد. چون ایران امضا کنندهٔ بسیاری از

كنوانسيون هاى بين المللي است كه ناقض قانوني است كه در حال

در ازدواج وجود دارد همچون طلاق، مهریه و عواقب قانونی آن که باعث می شود سن ازدواج در جوامع شهری بالا برود.

به نظر شما مردسالاری در جامعه سنتی ایران چقدر در این زمینه دخیل بوده است؟

مردسالاری قوهٔ محرکهٔ چرخاندن این موضوع است. در ازدواج ها این مردها هستند که در نهایت برای سرنوشت بچه هایشان تصمیم می گیرند. مردها در چارچوب عشیرتی و طایفه ای برای استحکام و همبستگی هر چه بیشتر آن خانواده، دختر را به نزدیکان خود می دهند. که این یک تفکر کاملا تاریخی است. در جوامع مدنی مختلف، برای تشکیل قدرت واحدتر از ازدواج ها این استفاده را می کردند. در این ازدواج ها نقش زنان را هم نمی توان نادیده گرفت که بخاطر یکسری سیاست های خانوادگی مرد یا بزرگ خانواده را را راضی می کنند. از طرف دیگر، تغییراتی در این جامعهٔ سنتی رو به مدرن اتفاق افتاده است که خود بچه ها مشوق و هول دهنده این ازدواج ها هستند. به این معنا که در سنین خیلی کم ممکن است عاشق شوند و روی ازدواج کردن پافشاری کنند.

شده است؟ چرا این تلاش

ها عمدتا به شکست منتهی

از اوایل انقلاب که سن

ازدواج از ۲۰ سال برای

پسران و ۱۸ سال برای

دختر، یک دفعه به ۹ سال و

۱۳ سال تقلیل یافت و بعد ها

در سال ۶۷ که تحت فشار

شده اند؟

ازدواج ها هستند. به این معنا که در سنین خیلی کم ممکن است مه جود بچه ها مسوق و هول دهنده این ازدواج ها هستند. به این معنا که در سنین خیلی کم ممکن است به چه نکاتی در باب ازدواج کودکان و محدودیت سنی برای ازدواج برخوردید؟

تا به حال چه اقداماتی در جهت در هیچ جای قرآن هیچ آیه ای را نمی بینید که درباره سن ازدواج افزایش سن ازدواج انجام

حاضر در کشور وجود دارد.

در هیچ جای قرآن هیچ آیه ای را نمی بینید که درباره سن ازدواج صحبت کرده باشد. هر آنچه در مورد سن ازدواج وجود دارد توسط امامان و شخصیت های مذهبی بعد از پیامبر نقل شده است. با این حال توصیه های متعددی از طرف شخصیت های مذهبی به پدرها و مادرها می شود که دختر نباید قاعدگی اول خود را داخل خانه پدر بگذراند و به محض اینکه وارد این چرخه بشود مستحب است که دختر را شوهر بدهند. خیلی ها برای مشیت بخشیدن به ازدواج در سنین پایین استناد می کنند به اینکه همسران پیامبر و امامان از ۹ سال به بزرگتر بوده اند. نمونه بارز آن درباره عایشه همسر سامبر است که در ۹ سالگی ازدواج کرده و حضرت فاطمه دختر پیامبر که در سنین پایین به عقد حضرت علی در پیامبر که در سنین پایین به عقد حضرت علی در آمده است. مخالفان آن ها هم استناد می کنند به اینکه آب و هوای گرمی که در آن زمان در عربستان وجود داشته است، باعث رشد بیشتر دختر شده است که این مسئله دیگر

ازدواج در سنین پایین، چه اثرات و آسیب هایی برای کودک به دنبال دارد؟

نمى تواند مصداق داشته باشد.

وقتی دختر و پسر بچه ای که به بلوغ فکری، بلوغ عقلی، بلوغ جسمی و فیزیکی نرسیده است را وارد روابط زناشویی و جنسی می کنند، فشار بسیار زیادی معمولاً بر دختربچه وارد می کند که این ممکن است وارد می کند که این ممکن است طبق قوانین بین المللی در بعضی جوامع یک نوع سوء استفاده جنسی القا بشود. فشار و

نشریه فرهنگی اجتماعی

ایجاد رابطه جنسی زودرس بخاطر اینکه بدن دختر به آن شکل لازمه نرسیده است، عوارض عدیده ای را تا آخر عمر برای فرد باقی می گذارد و از نظر روانی نیز فشار زیادی بر وی وارد می کند. بچه ای که وارد ازدواج می شود، یک دفعه با کوله باری از مسئولیت ها روبرو می شود و باید وظایف یک خانواده را بر دوش بکشد. این برای هر دو خیلی سخت است که به تمام جوانب رسیدگی کنند و در این سن پایین این همه فشار های جسمی برای کارهای خانه، آشپزی، بچه داری و تامین معاش و درآمد خانواده را متحمل شوند. در این ازدواج ها دختر بیشترین ضربه را متحمل می شود، از این جهت که علاوه بر اینکه باید این فشارهای جنسی را متحمل شود، به سرعت هم باید بچه دار شود. چون در اجتماع از وی انتظار می رود در همان سال های اول بچه بیاورد. در صورتی که بدن، رحم و شکم در این سن هنوز رشد کافی برای نگهداری بچه در دوران حاملگی نه ماهه نکرده است و در وضع حمل امکان مرگ و میر مادر بالا می رود. از نظر دیگر، با این ازدواج تمام شانس های شغلی و تحصیلی این دو جوان گرفته می شود. دختر بچه در این جوامع به محض اینکه ازدواج کند، اجازه بازگشت به مدرسه و ادامه تحصیل به وی داده نمی شود و این دوباره یک چرخه معیوب بی سوادی را ایجاد می کند و بچه ای که داخل این خانواده متولد می شود، طبیعتا پدرها و مادرها با همان نگاهی که بر زندگی خود داشتند بر زندگی بچه های خود خواهند داشت و آن ها را وارد ازدواج های زودرس می کنند.

به طور کلی به نظر شما ازدواج کودکان در حال کاهش هست یا افزایش؟

خوشبختانه روند ازدواج کودکان در تمام دنیا در حال کاهش است ولی این روند به کندی انجام می گیرد. این موضوع بخاطر اینکه جامعهٔ سنتی رو به مدرنیته است و سن ازدواج در حال افزایش است، در حال از بین رفتن است. ولی هنوز در جوامع روستایی و حومهٔ شهرها و خانواده های فقیر این مسئله وجود دارد. در نهایت این ازدواجی است که کاملاً وجهٔ قانونی دارد و قانون از آن حمایت می کند و چه بسا در صداوسیما و در برنامه های مختلف به اشکال گوناگون، این مسئله تبلیغ می شود که جای تأسف دارد.

توصیه های شما برای اقدامات پیشگیرانه و آگاهی بخش در اینباره چیست؟

در مرحلهٔ اول قوانین موجود باید اصلاح شود، چون تا موضوعی به قانون تبدیل نشود؛ وجاهت قانونی و پاسخگویی از طرف جامعه را

به دنبال نخواهد داشت. این به تنهایی کافی نیست مگر آن که بسترهای اجتماعی آن ایجاد شود. تبلیغ در جهت نشان دادن مضرات آن در وهلهٔ اول، آگاهی بخشیدن به پدرها و مادرها و آموزش کودکان در سطح مدارس و کمک گرفتن از توان بالقوهٔ نیروهای مذهبی که قوانین و فتاوایی را در مورد تغییر روندی که در قانون وجود دارد (که برگرفته از شرع هست) صادر کنند. در جهت افزایش سن ازدواج مبلغان و رهبران دینی می توانند

بسیار موثر باشند. همچنین می توان از رهبران اجتماعی که در سطح اجتماع قدرت بالقوه ای دارند همچون رؤسای یک طایفه و افرادی که در سطح محلی یا سلبیرتی هایی که قدرت مانور اجتماعی و طرفداران زیادی دارند، کمک گرفت.

در چند سال اخیر، خصوصا با افزایش شبکه های اجتماعی مردم نسبت به موضوعات اجتماعی علی الخصوص ازدواج کودکان حساسیت بیشتری نشان می دهند. از جمله واکنش های متفاوتی که به سریال نوروزی پایتخت و مطرح شدن موضوع خواستگاری از دو کودک در آن شکل گرفت. نظر شما درباره ی مطرح شدن موضوع ازدواج کودکان در این سریال چیست؟

مطرح شدن موضوع ازدواج كودكان در اين سريال يك اشتباه بود؛ حتى اگر غيرعمد انجام شده باشد. اگرچه كارگردان اين سريال اين موضوع را تكذيب كرد و عليه ازدواج كودكان صحبت كرد. طرح این موضوع در سریالی که میلیون ها بیننده دارد، باید با حساسیت بیشتری انجام می گرفت. اگر این کارگردان نیتش این بود و سهوا این کار را انجام نمی داد، می بایست به خوبی از این سریال استفاده می کرد و خیلی بهتر و مشخص تر درباره ازدواج کودکان و در نکوهش آن صحبت می کرد، نه اینکه موضوع در سریال صرفا مطرح شود. اگر این موضوع به عمد انجام شده باشد دنباله رو بعضی از برنامه های تلویزیونی و تاک شوهای مبلغان مذهبی در صداوسیما است که خانواده ها را ترغیب می کنند فرزندانشان را در مقطع راهنمایی و دبیرستان به ازدواج درآورند. اگر به گفته خود کارگردان در جهت روشنگری جامعه طرح شده باشد، شیوهٔ طرح موضوع و فاصله ای که بین زمانی که خواستگاری انجام می شود و پیغامی که می تواند برای مخاطب داشته باشد، همخوانی ندارد. واكنشى كه افكار عمومي و جامعهٔ مدنى نشان دادند بسيار درخور توجه بود و خوشحالی داشت. مردم روی این موضوع خیلی حساس بودند و خیلی هشیارانه عمل کردند و انتقادهایشان کاملا به جا و درست بود.

محمدحسين فروردين - برق ٩٣

مقدمه

پیشتر در اکثر جوامع و علی الخصوص در کشورهای اسلامی بحث ازدواج كودكان(و نوجوانان) محلى از اعراب نداشت؛ حتى در كمتر از صد سال گذشته ازدواج دختران ۹ تا ۱۵ سال در ایران نه تنها امری جایز و بدون اشکال تلقی می شد بلکه والدين آن را موجب رشد و سعادت فرزندان مي ديدند. نكتهٔ حائز اهمیت این است که به دلایل اجتماعی، همان ازدواج ها از پایداری زیادی برخوردار بودند لکن عمدتاً نام گذاری ازدواج بر رابطه هایی که در گذشته بین یک زن و مرد برقرار بوده، بدنام سازی مقولهٔ ازدواج است! آن جا که دختری ۹ ساله (حتى با وجود اينكه شرعا به سن نكاح رسيده است) بدون طی کردن دوران کودکی به عقد دیگری در می آمد؛ حتی چنان هردو نفر مشغول امورات روزمرهٔ زندگی آن زمان بودند که فکر طلاق به دورترین خانه های ذهن آن ها هم خطور نمی کرد که اگر هم می کرد با قبح بسیار زیادی از موضوع طلاق در جامعه و اطرافیان مواجه می شدند. در این مقاله با توجه به مطالب ذکر شده، به موضوع سن مناسب ازدواج برای وضع در قانون مي پردازيم.

چه کسانی می توانند برای تعیین حداقل سن ازدواج تعیین تکلیف کنند؟

برای مشخص شدن حداقل سن مناسب ازدواج برای وضع در قانون باید ابتدا این موضوع بررسی شود که اصولاً چه کسانی(یا نهادهایی) باید این حداقل را مشخص نموده و به قولی برای جامعه تعیین تکلیف نمایند؟(در واقع قانون گذار

بر چه مبنایی باید قانون را وضع کند؟) آن چه به نظر می رسد با توجه به ساختار حکومتی کشور سه نظر برای این امر وجود دارد: ۱- نظر فقها برای تعیین حداقل سن ازدواج با توجه به برداشت های فقهی از متون دینی (منظور دین اسلام و مذهب تشیع به عنوان دین و مذهب رسمی کشور است) ۲- نظر کارشناسان حوزه های مختلف نظیر روانشناسی، جامعه

نظر کارشناسان حوزه های مختلف نظیر روانشناسی، جامعه شناسی، پزشکی و ... با توجه به در نظر گرفتن شرایط موجود در جامعه ۳- نظر نهاد های بین المللی با توجه به در نظر گرفتن شرایط حاکم در جامعه جهانی(از طریق وضع قوانین و معاهده های مختلف نظیر کنوانسیون حقوق کودک)

اکنون به بررسی سه نظر فوق خواهیم پرداخت: اسلام حداقل

سن ازدواج با تمام شرایط را همان سن بلوغ تعیین کرده ولی محدودیتی برای عقد مشخص نکرده است. لذا دختران قبل از سن بلوغ با اجازه و مصلحت ولی قادر به ازدواج هستند ولی اجازه نزدیکی و رابطه جنسی ندارند. به عنوان مثال در مسأله ۲۴۱۰ رسالهٔ امام خمینی ذکر شده: «اگر کسی دختر نابالغی را برای خود عقد کند و پیش از آنکه نه سال دختر تمام شود، با او نزدیکی و دخول کند، چنانچه او را افضا نماید هیچ وقت نباید با او نزدیکی

کند.» که نشان دهنده این است که عقد با دختر نابالغ مسأله ای تعریف شده و بلا اشکال است منتها با وجود محدودیت های خاص خود. آن چه در این جا مهم است این سؤال است

نشریه فرهنگی اجتماعی

که ایا با توجه به تغییر شرایط حاکم بر جامعه و عرف مردم، هنوز فقه مى تواند در تعيين حداقل سن ازدواج دخيل باشد؟ نظریه برخی فقها تأکید بر همان سن بلوغ است و برخی فقها به صورت کلی رسیدن به بلوغ فکری را نیز شرط کرده اند و حتى بعضى فقها با ذكر عدد، حداقل سن ازدواج را بالاتر برده اند. به نظر می رسد در نظر گرفتن شرایط جدید حاکم بر کشور با بررسی دقیق کارشناسان حوزه های مختلف و با در نظر گرفتن شرایط کلی(اعم از جامعه شهری، روستایی، حاشیه نشینی و...) امکان پذیر است و در این مورد فقها به تنهایی قادر به بررسی و اظهار نظر نیستند. (همان گونه که آیت الله مکارم شیرازی عملاً این ازدواج ها در عصر و زمان را دارای مفاسد بسیار دانسته اند که نشان از بررسی خیلی کلی از شرایط جامعه است.) پس به طور خلاصه مشخص گردید تعیین حداقل سن برای ازدواج افراد، نیازمند بررسی دقیق در حوزه های مختلف و با در نظر شرایط گوناگون هر کشور باید صورت پذیرد. در مورد نظر سوم بیان شده یعنی پایبندی به معاهده هایی نظیر کنوانسیون حقوق کودک (که افراد قبل از ۱۸ سال را به عنوان كودك تلقى مي كند.) بايد به اين نكته توجه کرد که هنوز جامعه ایران خصوصاً جامعه روستایی آمادگی پذیرش ممنوعیت ازدواج تا قبل از ۱۸سالگی را ندارد. چه بسا وضع قوانین سلبی برای جلوگیری از آن ها نه تنها مشکلات به مراتب بیشتری را ایجاد کند بلکه باعث ایجاد راه های دور زدن قانون و از بین رفتن دیتاها و آمار های ازدواج نیز شود. اما از طرفی می توان پیش بینی کرد در آینده ای نه چندان دور على الخصوص با رشد رسانه و ارتباطات، همه نقاط جهان به پیش بینی کنوانسیون حقوق کودک خواهند رسید و ناچارا ازدواج قبل از ۱۸ سال با توجه به آسیب های زیادی که ایجاد خواهد كرد، ممنوع خواهد شد.

نتیجه گیری

آن چیزی که باعث افزایش آمار ازدواج های کودکان و هم چنین افزایش طلاق در چنین ازدواج هایی در سال های اخیر شده است علاوه بر رشد رسانه ها، افزایش بیش از پیش حاشیه نشینی و فقر و تغییر فرهنگ جامعه(در واقع یکی شدن فرهنگ ها در شهرها و روستاها)؛ نپرداخته شدن به این موضوع به عنوان یک آسیب نیز هست. ابتدا باید توجه

داشت که موضوع افزایش سن ازدواج در جوانان و مشکلات ناشی از آن که بر هیچ کسی پوشیده نیست، هیچ ارتباطی با موضوع ازدواج کودکان و مشکلات ناشی از آن نداشته و این دو موضوع باید کاملاً مستقل از هم بررسی شوند. نپرداختن به این موضوع به عنوان یک آسیب خصوصاً در سالیان اخیر به هر علتی نظیر فشارهای جامعه، سالیان اخیر به هر علتی نظیر فشارهای جامعه،

فقها یا اندک پنداشتن آمار آن به دلیل نبود سیستم آمارگیری درست در این حوزه که بوده، تنها موجب قربانی شدن عده زیادی از دختران و پسران (و به خصوص دختران) شده است. و با توجه به فرهنگ متفاوت نسل جدید شاهد افزایش طلاق حتی در این ازدواج ها هستیم. (گرچه کم بودن آمار طلاق در اینگونه ازدواج ها نسبت به دیگر ازدواج ها اصلاً نشان دهنده بهتر بودن آنها نیست و شرایط موجود در خانواده ها و جامعه آنها تعیین کننده است.) این مسایل لزوم تعیین دقیق سن کودکی با توجه به شرایط کشور را می رساند که امیدواریم مجلس شورای اسلامی با همکاری کارشناسان داخل و خارج مجلس این مسأله را به دقت بررسی نماید. (در این میان تلاش مجلس برای تغییر حداقل سن قابل تقدیر فراکسیون زنان مجلس برای تغییر حداقل سن قابل تقدیر است) ضمناً قشر دانشجو می تواند علاوه بر آگاه سازی خود و اطرافیان، از طریق موسسات و NGO ها در حد توان از

عروسی عروسک ها

زهرا شجاعی - نساجی ۹۵

کودکی را در خانهٔ پدری جا می گذارند و به عقد مردی در می آیند که نه او را می شناسند و نه حتی می دانند معنی ازدواج چیست. لباس سفید را بر تن کرده و به سمت سیاهی ها می روند. به سمت راهی که نمی دانند در آخر به کجا ختم می شود. در دلشان فریادها دارند اما سکوت اختیار می کنند. به خیالشان می توانند همچنان به بازی هایشان ادامه دهند.

اما سرانجام این راه پرپیچ و خم چیست؟ سلامت جسمی و روحی کودکان چه می شود؟ آیا این ازدواج برای کودکان ضرری هم دارد؟ آیا کسی می تواند آیندهٔ این کودکان راتضمین کند؟ وضعیت تحصیلی کودکان به کجا کشیده خواهد شد؟ در ادامه سعی براین است تا گوشه ای از آسیب های ازدواج زود هنگام را مورد بحث و بررسی قرار دهیم.

پیامدهای ازدواج زود هنگام برسلامت کودکان

شاخص های ازدواج در نقاط مختلف جهان متفاوت است. متأسفانه به بهانه ها و توجیهات مختلف، ازدواج های زودهنگامی رخ می دهد. چنین ازدواج هایی اغلب اجباری و بدون رضایت طرفین منعقد می شود و بی گمان طفل یا نوجوان درگیر در این فرآیند قادر به درک گزینه ها و فرصت های بیشتر و بهره مندی از شرایط بهتر نیست.

ازدواج زودرس پیامدها و آثار منفی بسیاری بر سلامتی، رشد و حقوق کودکان از خود به جا می گذارد. این ازدواج، اغلب فرصت آموزش و تحصیل را از آن ها می گیرد و باعث می شود ازلحاظ اجتماعی به نوعی منزوی شوند. همچنین آزارها و خشونت های جسمی، جنسی و روانی از سوی شوهران بر دختران در زمرهٔ بیشترین مخاطرات این پدیدهٔ ناگوار است. از این رو به برخی از این پیامدها به صورت تفصیلی می پردازیم.

محرومیت از آموزش و تحصیل

آموزش در ارتقاء بینش و آگاهی کودکان نقش مهمی دارد، اما متأسفانه پدیدهٔ ازدواج زودرس عامل مؤثری در محرومیت از تحصیل و آموزش به شمار می رود. بدون شک آموزش، به رشد دانش و مهارت ها، توانایی اعتماد به نفس و قدرت تصمیم گیری، لذت بردن از ارتباطات مثبت و سالم و در نهایت یک انتخاب آگاهانه در مورد بهداشت و رفاه درزندگی کمک می کند.

پیشرفت هر جامعه ای از جنبه های مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی به تربیت و آموزش افراد آن جامعه از دوران کودکی به ویژه ازسنین پایین بستگی دارد ولی ترک تحصیل کودکان نیز اگر در پی ازدواج زودهنگام باشد آنان را از ویژگی های شخصیتی ای که به رشدشان و در نتیجه به رشد جامعه کمک می کند، بازمی دارد. همچنین این کاستی ها باعث تحمیل هزینه های سنگین، به دلیل از دست دادن توان افزایش بهره وری درآمد و بهبود کیفیت زندگی، می شود. محرومیت از تحصیل می تواند بر تحصیل فرزندان آنها نیز تاثیر بگذارد.

آسیب به سلامت جنسی و حقوق باروری

دخترانی که در سنین پایین ازدواج می کنند، از لحاظ سلامت جنسی آسیب پذیر و درمعرض انواع بیماری ها قرار می گیرند و از طرفی در بسیاری از نقاط جهان، دختران اطلاعاتشان در مورد تنظیم خانواده و پیشگیری از بارداری، پیشگیری از ایدز، سلامت جنسی و تولید مثل، اندک است. همچنین برخی از قوانین کشورها نیز به کودک اجازه نمی دهد که بدون اجازهٔ والدین و همسر، قبل از ۱۸ سالگی از خدمات بهداشت باروری استفاده کند. در واقع، سن و جنس به عنوان مانعی در استفاده و اطلاع ازخدمات بهداشت باروری و جنسی است. بنابراین نه تنها کودک نمی تواند با سن کم از وسایل پیشگیری از بارداری استفاده کند، بلکه اجازه ندارد در مورد چنین وسایلی نیز صحبت کند، زیرا در فرهنگ جامعه، این کار زشت و به عنوان یک قبح محسوب می شود. از این روکودکان در خصوص استفادهٔ جنسی و باروریشان فاقد اعتماد به نفس و آزادی بیان هستند و سلامت جنسی و باروری آن ها در معرض خطر است.

مرگ و میر مادران و نوزادان

یکی از خطرناک ترین عواقب ازدواج زودهنگام، بارداری است. شواهد نشان می دهد که بارداری در طول چند سال اول بعد از بلوغ، زن را در معرض افزایش خطرسقط جنین، زایمان غیر طبیعی، خونریزی بعد از زایمان، فشارخون بالا و... قرارمی دهد. البته علت مرگ، بیشتر ناشی از بارداری ناخواسته، زایمان های مکرر و رعایت نکردن اصول بهداشتی در

حین عمل زایمان گزارش شده است. افزون بر این، بارداری و زایمان زودرس با مرگ نوزاد همراه است. طبق گزارش سازمان جهانی بهداشت، نوزادانی که مادران آنها زیر بیست

نشریه فرهنگی اجتماعی

سال هستند، ۵۰ درصد بیشتر از آن هایی که سن مادرانشان ۲۰ تا ۲۳ است، می میرند. نوزادان این مادران در معرض کمی وزن هنگام تولد و مرده زایی نیز قرار می گیرند که می تواند به علت های مختلفی مانند کمی سن مادر، عدم دسترسی و یا ضعف دسترسی به خدمات و مراقبت های بهداشتی اتفاق افتد؛ به ویژه مادرانی که در مناطق دورافتاده و روستایی زندگی می کنند، بیشتر با چنین خطراتی مواجه می شوند.

خشونت و سوء استفاده

دخترانی که زودتر از سن قانونی ازدواج می کنند، بیشتر در معرض خشونت خانگی و سوء استفاده هستند، به گونه ای که سن، عدم آموزش، عدم مشارکت و تصمیم گیری در امور، می تواند آنها را بیشتر در معرض خشونت و سوء استفاده قرار دهد، که این خشونت تا بزرگسالی ادامه می یابد و تأثیر جدی بر روح و روان آنها می گذارد.

آثار سوء روانی و عاطفی

یکی از تأثیرات مخرب و در عین حال کم توجه این آسیب، اثرات منفی ای است که بر روح و روان کودک از خود بر جای می گذارد. در واقع با چنین ازدواجی، کودک به نوعی از دوران کودکی خود فاصله گرفته و ارتباطش با خانواده و دوستانش قطع شده و فعالیتش محدود به امور خانه و بچه داری خواهد شد، لیکن ممکن است منجر به پیدایش افسردگی و اضطراب شود. از این رو کودکان به دلیل عدم تحمل شرایط نابرابر وناتوانی در قدرت حل مشكلات، معمولا فرار از خانه، خودکشی و یا کشتن همسر را انتخاب می کنند که بیشتر چنین اعمالی در زنانی مشهود است که با فقر مالی، آموزشی و مهارتی و عدم توازن قدرت، حمایت قانون و دیگر افراد را برای خود نمی یابند، لذا دست به چنین اقداماتی می زنند. حتى در مواردي كه دختر از ازدواج همراه با خشونت فرار مي كند و به خانه باز مي گردد، ممكن َاست توسط والدين طرد و رانده شود و به عنوان یک همسر نا شایست، مورد ضرب و شتم قرار گیرد.

باشد تا امادهٔ ورود به زندگی مشترک با فرد بالغ دیگری شود.

بنابراین افراد کم سن و سال که در عنفوان نوجوانی به سر می

برند و از بلوغ ناقص برخوردار هستند، به دلیل عدم درک کامل معنای زندگی مشترک و عدم آمادگی جسمی و روحی روانی،

از دیگر آثار مخرب می توان به خیانت اشاره کرد. در ازدواج زود هنگام بدلیل ناقص بودن قدرت اختیار و انتخاب و

همچنین عدم ثبات عاطفی طرفین، باگذشت زمان ممکن است به این عارضه دچار شوند و زندگی نا آرام و توأم از خیانت را

با شکست و طلاق زودهنگام روبه رو خواهند بود.

برای خود، همسر و فرزندانشان رقم زنند.

طلاق

داده های جامعه شناختی نشان می دهد که یکی از شاخص های مهم در امر ازدواج، رسیدن به بلوغ فکری و جسمی مناسب برای ساختن فردایی بهتر است، پارامتری که در ازدواج های زودهنگام به باد فراموشی سپرده می شود. بلوغ یکی از شرایط ازدواج است؛ به این معنا که فرد باید به درجه ای از رشد فکری، جسمی، روانی و اجتماعی رسیده

چگونه ازدواج كودكان را متوقف كنيم؟

مریم رحیمی - ریاضی ۹۵

در مجامع علمی ایران، تا به حال موضوع ازدواج کودکان به ندرت مورد بررسی قرار گرفته است. در این مقاله سعی بر بررسی این موضوع از طریق تمرکز بر پیش زمینه فردی، وضعیت خانواده، سطح دینی خانواده، رسوم زناشویی، سطح قرار گرفتن در معرض پیام های پیشگیرانه از ازدواج کودکان، نگرش های جنسیتی خانواده و تصمیم گیری های فردی و تجربه ی خشونت علیه زنان در خانه شده است.

مقدمه

جایگاه ازدواج کودکان در زنجیرهٔ نابرابری های جنسیتی جامعه تحت تأثیر فقر، توقعات اجتماعی، خشونت فرهنگی و جنسی، هنجارهای جنسی ضمنی، کلیشه های جنسی، فشارهای اجتماعی، سختی های خانوادگی تداوم می یابد و قشارهای اجتماعی، سختی های خانوادگی تداوم می یابد و تشدید می شود. تغییر این وضعیت نیازمند سیاست گذاری جدید و یافتن راهکارها و قبول هنجارهایی است که منجر به برابری جنسیتی می شود. ازدواج زودهنگام کودکان، علت و معلولی برای خشونت علیه کودکان محسوب می شود و هر نوع خشونتی در جامعه، فقدان هنجار درست به شمار می آید. راهکار ها برای مقابله با ازدواج کودکان، باید به گونه ای انعطاف پذیر باشد که در هر منطقه با هر نوع جغرافیا و فرهنگ، بتوان آن ها را پیاده سازی کرد و باید در نظر داشت هدف مقابله با ازدواج کودکان، زمانی محقق می شود داشت هدف مقابله با ازدواج کودکان، زمانی محقق می شود داشت های حکومتی، مسئولان و مردم اطلاعات صحیح در این خصوص داشته باشند.

تاثیرات ازدواج بر کودکان

ازدواج زودهنگام و ترک تحصیل وقایعی هستند که تبدیل به نقطه پایانی برای فرصت پیشرفت در زندگی دختران خردسال می شوند. دلیل بنیادی چرایی ازدواج کودکان در جامعه سنتی ایران تداوم جهان بینی مردسالارانه است. در موارد ازدواج کودکان، دختران از اهمیت کمتری نسبت به نقش خودشان به عنوان زن ها دیده می شوند، در حالی که پسران با توجه به اینکه والدین خود را در آینده مراقبت خواهند کرد، ترجیح داده می شوند. اغلب نابرابری های جنسیتی را سنت های اجتماعی –فرهنگی و مذهب تایید می کند. ازدواج کودکان نیز اجتماعی برای تقویت روابط خانوادگی، روابط قبیله ای یا اتحاد سیاسی انجام می شود. خانواده ها درقالب طایفه ای، برای ایجاد همبستگی و اتحاد بیشتر، دختران را به نزدیکان خود می ایجاد همبستگی و اتحاد بیشتر، دختران را به نزدیکان خود می

دهند که این یک سبقهٔ تاریخی دارد و علت آن می تواند به خاطر ثروت یا قدرت باشد.

آمار ازدواج کودکان زیر ۱۵سال براساس آمارهای منتشر شدهٔ معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری، پیش رسی ازدواج _ نسبت مردان و زنانی که در سن کمتر از ۱۵ سالگی ازدواج می کنند _ در سال ۱۳۹۲ به ترتیب برای مردان ۴.۰ درصد و برای زنان ۵.۴ درصد بوده است. این رقم با افزایش برای دختران در سال ۹۳ به ۵.۶ درصد رسیده است و در سالهای ۹۴ و ۵.۹ نیز به ترتیب رقمی معادل ۵.۴ و ۵.۵ را نیز به ترتیب رقمی معادل ۹.۴ و ۵.۵ را نیز به ترتیب رقمی معادل ۹.۳ و ۵.۵ را نشان می دهد. این رقم در ۹ ماههٔ نخست سال ۹۵ برای پسران نشان می دهد. این رقم در ۹ ماههٔ نخست سال ۹۵ برای پسران

آنچه ظاهراً از آمارهای انتشار یافته سازمان ثبت احوال در سال های اخیر بر می آید، افزایش تعداد ازدواج ثبت شده دختران و پسران سنین پایین است. به طوری که موجب شده در برخی از رسانهها و خبرگزاری ها شاهد تحلیل هایی بر اساس این آمارها و منتسب کردن آنها به دختران و پسران سنین پایین به عنوان کودکان امروزی باشیم. در تبیین این افزایش باید اشاره کرد که حجم قابل توجهی از این آمارها به سال های گذشته مربوط بوده و به عنوان «ازدواج معوقه» در چند سال اخیر در حال ثبت می باشند. در این ازدواجهای معوقه، زوجین ازدواج شرعی داشته اما آن را ثبت قانونی و رسمی نکردهاند و پس از گذشت سال ها از زندگی زناشویی

خود به دلایل متفاوت از جمله بهرهمندی از امکانات و تسهیلات اجتماعی نظیر دریافت یارانه، سهام عدالت، دریافت گذرنامه برای سفرهای زیارتی، دریافت وام ازدواج و... در سالهای اخیر اقدام به اثبات زوجیت و ثبت ازدواج خود نمودهاند و سازمان ثبت احوال نیز برابر ماده ۳۲ قانون تکلیف دارد پس از انجام استعلام و اطمینان از عدم ثبت زوجیت آنان، ازدواجشان را در سند هویتی آنها ثبت نماید.

راهكار هاى مقابله

پیچیدگی ازدواج کودکان، برنامه های هماهنگ سیاسی و قانونی اثرگذار در سطوح محلی، ملی و بین المللی را اجتناب

نشریه فرهنگی اجتماعی میر

ناپذیر می کند. از طرفی مجموعه ای از رویکردها در مورد ازدواج کودکان وجود دارد. برای ریشه کنی ازدواج کودکان، باید به طور دراز مدت مداخله انجام داد و مداخله باید همراه با توانمندسازی دختران، پویایی خانواده ها و جوامع، ایجاد دسترسی به خدمات و استقرار قوانین و سیاست های مناسب باشد.

اقدامات دولت

لایحهٔ حمایت از حقوق کودکان حدود شش سال پیش از سوی دولت به مجلس ارائه شده بود. اما رسیدگی به جزئیات آن در مجلس تازه آغاز شده است و هنوز ادامه دارد. این لایحه پس از بالا گرفتن بحث ها در مورد کودک آزاری در ایران در دستور کار مجلس قرار گرفت. از جمله وظیفه های سازمان بهزیستی ایران که از زیرمجموعه های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است، عرضهٔ خدمات و حمایت از گروههای آسیبپذیر و پیش گیری از آسیبهای اجتماعی این قشرها است.

انوشیروان محسنی بندپی، رئیس سازمان بهزیستی و معاون وزیر کار ایران اعلام کرد این سازمان «در صورت اطلاع» و با کمک قوه قضائیه از ازدواج کودکان جلوگیری می کند یا «آن فرد یا خانواده او را مجاب خواهد کرد که این کار انجام نگیرد.». محسنی بندپی به خبرگزاری ایرنا گفت: «آمار دقیقی از کودکهمسری در دست نیست، اما اگر جایی در این زمینه به ما اطلاع داده شود، با توجه به لایحهٔ حمایت از حقوق کودکان و نوجوانان، می توانیم جلوی این کار را بگیریم.». ثبت رسمی ازدواج یک قدم اساسی در مقابله با ازدواج زودهنگام کودکان است.

علاوه بر نقش هایی که برای دولت در این راستا، اشاره شد؛ دولت باید برای متصدیان ازدواج کودکان کیفر خواست مناسب در نظر گیرد و به اجبار کودکان به ازدواج، همانند یک جنایت پاسخ داده شود.

برنامه ریزی و پخش برنامه هایی در همین راستا در رسانه های جمعی می تواند مؤثر واقع شود. همچنین قرارگرفتن حقوق کودکان در سرفصل دروس مدرسه جهت آشنایی کودکان از دیگر اقداماتی است که دولت جهت بهبودسازی باید انجام دهد.

چگونه فرهنگ سازی کنیم؟

تمایل حکومت به تنهایی، برای مبارزه با کودک همسری کافی نیست. هنجارهای فرهنگی و اجتماعی بر هنجارهای قانونی غلبه پیدا می کنند، لذا فرهنگ مهم ترین نقش را در جلوگیری از ازدیاد ازدواج کودکان ایفا می کند.

فرهنگ سازی درروستاها

این آسیب اجتماعی درروستاها غالباً ریشه ی فرهنگی دارد و فقرکمتر در این موضوع دخیل است. برای رفع این اسیب باید فرهنگ سازی مناسب انجام شود که تأثیرگذاری ان به مدت زمان زیادی نیاز دارد. دراین خصوص برای نقش دانشجو در بهبود این زمینه می توان به نقش نهادهای دانشجویی ازجمله بسیج دانشجویی اشاره کرد. این نهاد می تواند با برگزاری اردوهای جهادی در مناطق روستایی که بیشتر دچار این اسیب اجتماعی هستند و با برگزاری کلاس های اموزشی در جهت آگاه سازی با پیامدهای ازدواج زودهنگام به خانواده ها و بزرگان آن مناطق قدمی درجهت بهبود آن بردارد. هم چنین می توانند از دانشجویان برتر جهت تشویق نوجوانان به ادامهٔ تحصیل و ایجاد انگیزه استفاده کنند. بازگوکردن مشکلات عدیدهٔ ازدواج زودهنگام توسط کسانی که خود با این مشکل مواجه شده اند ميتواند مفيد واقع شود. براي ازدواج اگاهانه مي توان مشاوره های پیش از ازدواج و برگزاری آزمون و تست های مشاوره ای برای تشخیص صلاحیت ازدواج را به کار برد. مسئولان ونهادهای دانشجویی با به کارگیری این اقدامات می توانند قدمی بزرگ درجهت بهبود این اسیب بردارند.

فرهنگ سازی در شهرها

فقر عامل بیشتر این گونه ازدواج ها درشهرها و حاشیه ی آن است. برای رفع مشکل در بخش فرهنگ درشهرها و حاشیه های آن، مسئولان و نهادهای مدنی می توانند با برگزاری دوره های آموزش خانواده ها با موضوع پیامدهای ازدواج زودهنگام و نیز نصب پیام های تبلیغاتی درسطح شهر جهت آگاه سازی مردم استفاده کنند.

ضمناً می توان به قراردادن ایستگاه های مشاوره ای با این موضوع درسطح شهر نام برد و همچنین ارسال پیامک های مشاوره ای ازطریق فضاهای مجازی و تهیه و تنظیم بروشور و پخش آن بین مدارس جهت اگاه سازی با پیامدهای این آسیب می تواند مؤثر واقع شود.

ازدواج_کودکان

پارسا حقیقی نایینی - برق ۹۵

farzane @farzaneghobadi

اینهمه فعالان اجتماعی از آسیبهای ازدواج کودکان گفتن و نمایندگان مجلس پیگیری کردن تا قانونی در این رابطه وضع بشه، یکی میاد سریال "پایتخت" میسازه و راحت توش در مورد ازدواج کودکان حرف میزنه، صدای هیچ کس هم در نمی آد

زهرا كهرام @zkohraam

ما تو جمعیت امام علی از دیدن تجربیات تلخ و افتضاح #ازدواج کودکان نصف شدیم و هروله ها زدیم تا جلوشو بگیریم... این اصرار سریال پایتخت که هر شب یه جوری خیلی عادی از ازدواج بچه ها حرف می زنه ندیده گرفتن تمام دردهاست. خوبه دست اندرکارانش یه حرکتی بکنن و اعلام موضع کنن در این مورد.

@zadeyepayiz

مادر من در مدرسه ی منطقه ی نسبتا پایین شهرمون تدریس می کنه دوره ی متوسطه اول یعنی دختران ۱۳ تا ۱۶ سال

شاگردهاش خیلی زود ازدواج می کنند تو

وقتی مادرم بهشون میگه چرا انقدر زود ؟ میگن خانوم ما اگر الان ازدواج نکنیم دیگه کسی ما رو نمی گیره تاسف باره

@_the_imp

سريال پايتخت با همه عالى بودنش په موضوع خیلی خطرناک رو داره تو جامعه عادی سازی میکنه؛

اونم صحبت از خواستگاری کردن از دختر بچههاییه که هنوز نه شرایط ازدواج دارن و نه هیچی از این موضوع میدونند رو داره رواج میده!

به نظرم این موضوع خیلی مهمتر از این حرفهاست که بخواد باعث خنده بشه!

taraneh baniyaghub @baniyaghub

فرقی نمی کنه آخر و عاقبت سریال پایتخت و ازدواج بچه هاي نقي چي بشه. وقتي داریم از یك شبكه بسیار مهم و پر مخاطب ازدواج دختر بچه ها رو عادیِ جلوه میدیم خودش اشکال بزرگی یه.هر بار رحمت درباره ازدواج اون دو تا بچه شوخی می کنه من که مور مورم میشه. #ازدواج كودكان

گُلصَـنَم @Golsanama

نقدهایی رو که به پایتخت برای ترویج ازدواج کودکان زده میشه، درک نمیکنم. ازدواج دخترهای زیر پونزده سال هنوز در گوشه و کنار شهرهای بزرگ اتفاق میافته. نشون دادن یک واقعیت با ترویجش فرق داره و برای اینکه نتیجه گرفت پایتخت ازدواج کودکان رو ترویج میده باید قسمتهای بعدیش رو دید.

